

ויתבגשין מן גלוּתָא. ואמר רבי יצחק, פורקנא דישראל לא תליא אלא בבci, פד ישתלמוץ ויבלוּן, בבי דמעות דבכה עשו קמי אביו, דכתיב, (בראשית כ"ז) וישא עשו קולו ויבך. (אמר רבי יוסף אותו בבי דבכה עשו) ואינו דמעין, אהיתו לישראל בגלותיה. בין דיבלוּן איינו דמעין בבייה דישראל, יפקון מגלוּתיה, הדא הוא (ירמיה ל"א) דכתיב בבי יבואו ותחנונים אוביים.

ויפן פה וכלה. (שמות ב') חמא באליין נ' אתוֹן, דמיחדין לייה ישראל בכל יומא, שמע ישראל פעים, דעתה בהזון כ"ה תרי זמגי, ולא חמא ביה. ויפן פה וכלה זגו. פה וכלה, אמר רבי אבא, פה חמא, اي הו ביה עובדין דבשרן. וכלה اي זמין לנפקא מגיה ברא מעלייא, מיד וירא כי

לשון הקודש

שהיא רחל, יבאו ויתבגסו מהגלוּות. מגלוּתוֹ, והוא שפטות (ירמיה לא) בבי יבאו ואמר רבי יצחק, הנאה של ישראל לא תליה אלא רק בבי, קשיישלמו ויבלוּן בבי דמעות שבכה עשו לפני אביו, שפטות (בראשית כ) וישא עשו קלו ויבך. אמר רבי יוסף, אותו בבי שבכה עשה ואוֹתן דמעות הזריזו את ישראל לגלות. בין שיבלוּן אותו דמעות בבייה של ישראל, יצאו אם היו בו מעשים בשרים. וכלה – אם

אין איש. חמא ברוח קדשא, שלא זמין לנפקא
מגיה ברא מעליא.

דאמר רבי אבא, כמה חיבור אינון בעלמא.
דמפיקי בני מעלייא, יתר מאינון זפאיין.
ויהוא ברא מעלייא הנפק מן חיבור, והוא מעלייא
יתיר, לממיוני טהור מטהמא. נהורא מגו חשותא.
חכמתא מגו טפשותא. וזה איזו מעלייא מפלא.
וירא. וירא דהכא, שלא ברוח קדשא אסתבל
וחמא, ובגין פה אסתבל ביה וקטל ליה,
וקודשא בריך הוא סבב בלבד, למה לההוא בירא,
כמה דאול יעקב לגבי ההוא בירא, דכתיב, (שמות ב)
וישב על הבאר. ביעקב בתיב, (בראשית כ"ט) וירא והנה
באר. במשה בתיב, וישב הארץ מדין וישב על
הבאר. בגין דמשה ויעקב, אף על גב דבדרכא
חדא הו, אסתלק משה בהאי יתר מגיה.

לשון הקודש

עתיד ליצאת מפניו בן מעלה. מיד – וירא
כפי אין איש. ראה ברוח הקדש שלא
הסתבל וראה, ומשום פה הסתבל והרג
אותו, והקדוש ברוך הוא סבב הפל
ללבת אותה באר, במכו שחלך יעקב
לאotta באר, שבתוב וישב על הבאר.
ביעקב בתוב (בראשית לט) וירא והנה באר.
במשה בתוב וישב הארץ מדין וישב על
מעלה יורה, להיות טהור
טהמא, אור מהוז חשבה, חכמה מהוז

רַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי יַצְחָק הַוָּ אֶזְלִי בְּאֹרְחָה. אמר רבי יוסף, ההוא באאר דחמא יעקב, וחמא משֶׁה, אי דא הוּה הַהוּא בִּירָא, דחַפֵּר אַבְרָהָם וַיַּצְחָק. אמר ליה לאו. אלא, בשעתא דאתברי עלמא, אתברי האי בירא. ובערב שבת בין השמשות, אתברי פומא דיליה, והאי איזה באאר דחמו יעקב ומישֶׁה.

מַתְגִּיתִין. אינון דרדפי קשוט, אינון דתבעי רוזא דמַהֲימְנוֹתָא. אינון דאתדבקו בקשורא מהימנא. אינון דידעין אורחות דמלבא עלאה. קריבו שמעו.

בְּדַ סְלִיקָו תְּרֵין, וְנַפְקוּ לְקָדְמוֹת הַד, מִקְבְּלִין לִיה בֵּין תְּרֵין דְרוֹעֵין. תְּרֵין נחתי לטלתא (נ"א לתטא) תְּרֵין אינון, חד מיניהם חקלא דטפוחין קדיישין

לשון הקידוש

גברא הפה שלה, וזהי הבאר שראו יעקב ומישֶׁה.

מְשֻׁנָּה. אותן רוזפי אמת, אותן המבוקשים סוד האמונה, אותן שרבאים בקשר נאמן, אותן שירודעים דרכיו הפלך העליון, קרבו ושםעו.

כְּשֻׁעַלוּ שְׁנִים וַיַּצְאוּ לְמוֹל אַחֵר, מקבלים אותו בין שניינו ורעות. שנים יורדים לשלה (משה) הם שנים, אחד

הbaar. מושום שמשה ויעקב, אף על גב שבדרכם אחת הי, התעללה משה בזה יותר מטנה.

רבי יוסף ורבי יצחק היו הולכים בדרך. אמר רבי יוסף, אותה באאר שראה יעקב וראה משה, האם זו היתה אותה באאר שחפרו אברחים וייצחק? אמר לו, לא. אלא בשעה שנבראה העולם, נבראה הבאר הזאת, ובערב שבת בין השמשות

אֲيֹהוּ מֵהָאִי בַּיְרָא יְתַבֵּי (תְּרוּזִיתְבֵּי) מַוְתָּבָא דְּנֶגְבִּיאִי (סְפָא)
כְּנוּיִי יְגַקְוּן בְּהֹו. חַד בִּינְיִיהּוּ, חַבּוֹרָא אֲיֹהוּ רְבָלָא,
אֲיֹהוּ נְטִילָה מְפָלָא (דף י"ג ע"א) הַהּוֹא בַּיְרָא קְדִישָׁא,
קְאִים תְּחֹזְתִּיהּוּ, חַקְלָא דְּתְפִיחָוּן (קְדִישָׁוּן) אֲיֹהוּ מֵהָאִי
בַּיְרָא אַתְשָׁקְיוּן עֲדָרְיִיא, דְּרָעִי מְשָׁה בְּמִדְבָּרָא,
מֵהָאִי בַּיְרָא אַתְשָׁקְיוּן עֲדָרְיִיא דְּבָרִיר יְעָקָבּ פֶּד
בְּרִיר לֹזָן לְגֹזָן חֹלְקָיהּ כָּל אַיִנוֹן רְתִיבָין, כָּל אַיִנוֹן
מְאַרְיִי דְּגַדְפָּין.

תְּלִתְתָּ קִיבְמִין רְבִיעֵין עַל הָאִי בַּיְרָא. הָאִי בַּיְרָא
מִנְיִיהּוּ אַתְמָלִי. אַדְנִי אַתְקָרִי, עַל דָּא
בְּתִיב, (דברים ג') אַדְנִי יְהֹוָה אַתָּה הַחֲלוֹת וְגֹזָן. וּבְתִיב
(דניאל ט') וְהָאָרְ פְּנִיךְ עַל מִקְדְּשָׁךְ הַשָּׁמֶם לְמַעַן אַדְנִי,
אַדְזָן כָּל הָאָרֶץ, הַדָּא הַזָּא דְּבָרִיב, (יהושע ג') הַגָּה
אַרְזָן הַבְּרִית אַדְזָן כָּל הָאָרֶץ. בִּיהְ גָּנוֹן חַד מִקּוֹרָא

לשון הקידוש

מֵהָם הוּא שְׁדָה תְּפֻוּחִים קְדוּשִׁים,
מִהְבָּאָר הַזָּאת יוֹשְׁבִים (שְׁנִים יוֹשְׁבִים) הַמוֹשֵׁב
שְׁחַנְבָּיִים (קְיִיִים יוֹנִקים מַהְמָּה). אַחֲר
בִּינְיִים הָאָרְ חַבּוֹר שֶׁל הַכֶּל, וְהָאָנוּטָל
מַחְפֵל. אַוְתָה בָּאָר קְדוֹשָׁה עַמְּדָת
תְּחִתִּים, שְׁדָה תְּפֻוּחִים (קְדוּשִׁים) הָיָה.
מִהְבָּאָר הַהִיא נְשָׁקִים הַעֲדָרִים שְׁרָעָה
מְשָׁה בְּמִדְבָּר, מִהְבָּאָר הַזָּאת נְשָׁקָוּ
הַעֲדָרִים שְׁבָרָר יְעָקָב בְּאָשָׁר בָּרָר אַוְתָם

קדישא, דגבייע ביה תDIR, ואמלי ליה, כי צבאות אקורי. בריך הוא לעלם ולעלמי עולםין. (ע"כ)

ילכון מדין שבע בנות ותבאה ותדרנה וגנו. אמר רבי יהודה, اي בירא דא, איהו בירא דיעקב, הא כתיב ביה, (בראשית כ"ט) ונאספו שמה כל העדרים ונלו וגנו. זה בא בנות יתרו לא אצטריכו להאי. אלא ותבאה ותדרנה ולא טורה אחרת.

אמר רבי חייא, יעקב אעדי לה מון בירא, דהא כתיב, כד מתרגשי תפון כל עדריא, והשיבו את האבן. וביעקב, לא כתיב וישב את האבן, דהא לא אצטריך לבתר בן, דהא בקדמיה מיא לא הו סלקין, בין דאתא יעקב, סליקו מיא לגביה, ומשה אוף ה כי סליקו מיא לנבייה וההוא אבננא, לא הו

לשון הקודש

מקור קדוש שניבע בה תמי, וממליא אותה, שנקרה ד' צבאות. ברוך הוא הבהיר, יעקב כתוב, בשמות בתנאים שם הבהיר, שהר כתוב, בלא עולמי עולמים.ילכון מדין שבע בנות ותבאה ותדרנה אמר רבי יהודה, אם בא רשות הצדקה אחרך, שהר בתוב בה זו שהיא בא ר יעקב, הר כתוב בה בראשית כט) ונאספו שמה כל העדרים ונלו וגנו. ובאן בנות יתרו לא אצטריכו את זה,

על פום בירא, ובגין כך ותבאנה ותדרלנה.

רבי אלעזר ור' אבא הוו אזי מטבריא לצפרי.
עד דהו גזלי, פגע בהו חד יודאי,
אתחבר בהדייהו, אמר רבי אלעזר, כל חד
לימא מלא דאוריתא.

פתח איהו ז אמר, (יחזקאל ל"ז) **ויאמר אליו הנבא אל**
הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח וגוי.
מהאי קרא ידענא, אחר דהרוח נפקא מניהם, וכי
יביל הוה יחזקאל לנבאה על הרוח, וזה כתיב
(קהלת ח) **אין אדם שליט ברוח לבלו את הרוח.**
אלא, בר נש לא יכול לשולטאה ברוח, אבל
קדשא בריך הוא איהו שליט בכלל, ועל מימריה
הוה מתنبي יחזקאל. ותו דהא רוח הוה בגופא
בhai עלמא, ובגין כך אתنبي עליו, מארבע

לשון הקודש

האבן לא היה על פי הבאר, ומשום כך אל הרוח וגוי. מפסיק זה ידעתם מוקם
שחרנות יוצא ממנה, וכי יכול היה
חזקאל לנבא על הרוח, והרי בתוב, אין
אדם שליט ברוח בכלל את הרוח. אלא,
בן אדם לא יכול לשולט ברוח, אבל
הקדוש ברוך הוא הוא שליט כלל, ועל
מאמרו היה מתנבא הנביא יחזקאל.
וועוד, שהרי רוח היהת בגוף בעולם הזה,
הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת

**רוחות בואי הרוּת, מֵהַהוּא אֶתְר דָאַתָּחֶם בְסִמְכֹוי
בְאַרְבָע סְטְרִיוֹן עַלְמָא.**

דָלִיג הַהוּא יִזְדָאי קְמִיה, אמר ליה רבי אלעזר,
מַאי חֲמִית. אמר מלֵה חֲמִינָא. אמר ליה
מַאי הִיא. אמר ליה רוח בְנֵי אָדָם, אֵי אַתְלַבְשׁ בְּפָנָיו
עַד בְּלִבּוֹשָׁא דְדִיזְקָנָא בְגֻפָא דְהָאִי עַלְמָא, הַזָּה
לִיה לְמַכְתָּב, פָה אָמַר ה' מִן עַד בָּוָאי הרוּת,
מַהוּ מַאַרְבָע רוחות.

אָמַר לִיה, רוחך לא נְחַתָּא לְהָאִי עַלְמָא, עד
דְסָלְקָא מְגַנְתָּא דְאַרְעָא, לנו פּוֹרְסִיָּא,
דְקִיְמָא עַל אַרְבָע סְמִכְיָן. בֵין דְסָלְקָא תְּפִזְן,
אַסְתָּאָבָא מָנוּהָא כּוֹרְסִיָּא דְמִלְבָא, וְנְחַתָּא לְהָאִי
עַלְמָא, גֻפָא אַתְגַטְיל מַאַרְבָע סְטְרִיוֹן עַלְמָא, רוח
אוֹף חָבִי אַתְגַטְיל מַאַרְבָע סְטְרִיוֹן דְכּוֹרְסִיָּא,
דְמַתְתִּקְנָא עַלְיִיהוּ.

לשון הקודש

ולבן הַתְנִבָא עַלְיהָ מַאַרְבָע רוחות באֵי ה' מִן עַד בָּוָאי
הרוּת, מָאוֹתוֹ מָקוֹם שְׁנָתָחֶם בְעַמְדוֹן
בְאַרְבָעַת הַצְדָדים שֶׁל הָעוֹלָם.
קְפִץ אָתוֹן יְהוּדִי לְפָנָיו, אמר לו, רבי
אלעזר, מָה רָאִית? אמר, דָבָר רָאִית. בֵין שְׁעוֹלָה
שְׁעוֹמֵד על אַרְבָעָה עַמּוֹדִים. אמר, שְׁעוֹלָה
שֶׁם, נְשָׁאָבָת מִתּוֹךְ אָתוֹן הַכְפָא שֶׁל
הַמְלָה, וַיְזַרְדַת קְלָעוֹלָם הַזָּה, הַנּוֹפֵג נְטַל
מַאַרְבָעָה צְדָדי הָעוֹלָם. אף הרוּת בְּ

אמֶר לֵיה הַהוּא בָּר נְשׁ, דְּלִיגְנָא דְּקָא דְּלִיגְנָא קְמִיבּו, מֶלֶת חַמִּינָא מִהָּאי סְטוֹרָא. בְּגַיּוֹן דִּיוֹמָא חֲדָא הַוִּינָא אָזִיל בְּמִדְבָּרָא, וְחַמִּינָא אַיְלָנָא חֲדָד דְּמֶרְגָּג לְמַחְזֵי, וְחֲדָד מַעֲרָתָא תְּחוּתִיה, קָרִיבְנָא גְּבִיה וְחַמִּינָא הַהִיא מַעֲרָתָא, דְּסָלָקָא רִיחֵין מִפְּלָיָה וְיִגְיֵין רִיחֵין דָעֵלָמָא. אַתְּתִּקְפָּנָא בְּגִרְמָאִי וְאַעֲלָנָא בְּהַהִיא מַעֲרָתָא, וְנַחֲירָתָנָא בְּדָרְגֵי יִדְיָעָנוּ בְּגַוּ דְּזַכְתָּא חֲדָא, דְּהַווּ בֵּיהַ אַלְגָּנוּ סְגִיאָנוּ וְרִיחֵין וּבּוֹסְמָיִן, דְּלָא יִכְלָנָא לְמַסְבֵּל.

וְתָמֵן חַמִּינָא חֲדָד בָּר נְשׁ, וְשְׁרַבִּיטָא חֲדָד בִּידֵיה. וְהַזָּה קָאִים בְּחֲדָד פְּתָחָא, בְּיַוּן דְּחַמָּא לֵי, תָּנוֹה וְקָם לְגַבָּאי. אָמֶר לֵי, מָה אַתְּ הָכָא, וּמְאָן אַתְּ, אָנָּא דְּחַיְלָנָא סְגִיאָא, אַמִּינָא לֵיהַ, מָאָרִי, מִן חֶבְרִיאָא אָנָּא, בְּךָ וּבְךָ חַמִּינָא בְּמִדְבָּרָא, וְעַלְגָּנוּ בְּהָאִי מַעֲרָתָא, וְנַחֲירָתָנָא הָכָא.

לשון הקודש

גְּטָלָת מְאַרְבָּעָה צְדָקִי הַכְּפָסָא שְׁמַתְקָא שֶׁל הָעוֹלָם. הַתְּחֻקָּתִי בְּעַצְמֵי וּגְבָנָתִי לְאוֹתָה מַעֲרָה, וַיַּרְדֵּתִי בְּמִדרְגּוֹת יְדוֹוֹת לְתֹזֵק מָקוֹם אָחֵר שְׁהִיוּ בּוּ עַצְים גְּדוֹלִים וּרְיחוֹת וּבְשָׁמִים שְׁלָא יַכְלֵתִי לְסִבְלָה. רַשְׁמָ רַאֲתִי אִישׁ אֶחָד, וְשְׁרַבִּיט אֶחָד שְׁיּוּם אֶחָד קָיִתִי הַוָּלֵךְ בְּמִדְבָּר, וַיַּרְאֲתִי עַז אֶחָד נַחַמֵּד לְמַרְאָה וּמַעֲרָה אֶחָת תְּחֻקָּתִי. קָרְבָּתִי אֶלְיָהוּ, וַיַּרְאֲתִי אָוֹתָה מַעֲרָה שְׁפָעָלה רִיחוֹת מִפְּלָיָה וּרְיחוֹת אָנָּי

אמֶר לִי, הָאֵל וּמִן חֶבְרִיא אַנְתָּה, טוֹל הַאֵי
קִיטָּרָא דְכַתָּבָא, וְהַב לִיה לְחֶבְרִיא, אִינְיוֹן
דִּידְעַזְן רְזִין דְרוֹיחִיהָזָן דְצִדְיקִיא (דף י"ג ע"ב) בְּטֻשׁ בֵּי
בְּהַהְזָא שְׂרָבִיטָא, וְדְמִיכְנָא. אֲדָחָבִי, חַמִּינָא כִּמְהָ
חִילִין וּמִשְׁירִין גַּו שִׁינְתָּא, דְהַוו אַתְּיַז בְּאוֹרָחָא,
לְהַהְזָא דְזִכְתָּא. וְהַהְזָא גְּבָרָא בְּטֻשׁ בְּהַהְזָא
שְׂרָבִיטָא, וְאָמֶר בְּאוֹרָחָא דְאִילְנִי זִילּוֹ. אֲדָחָבִי דְהַוו
אַזְלִי, פְּרָחִי בְּאוֹרָחָא וּסְלָקִי, וְלֹא יַדְעַנָּא לְאַזְן אָתָר.
וּשְׁמַעַנָּא קְלִין דְמִשְׁירִין סְגִיאַין, וְלֹא יַדְעַנָּא מְאַזְן
(ס"א לְאַזְן אָתָר) אִיהְז. אֲתַעֲרַנָּא, וְלֹא חַמִּינָא מִידִי,
וְדַחְילָנָא בְּהַהְזָא אָתָר.

אֲדָחָבִי, חַמִּינָא לְהַהְזָא בָּר נְשָׁ, אָמֶר לִי, חַמִּית
מִידִי, אֲמִינָא לִיה, חַמִּינָא גַּו שִׁינְתָּא כֵּד
וּכֵד. אָמֶר, בְּהַהְזָא אַרְחָא אַזְלִי רְזִין דְצִדְיקִיא,

לשון הקידוש

לְאַזְטָו מֶקֶם, וְאַזְטָו אִישׁ הַפָּה בְּאַזְטָו
פְּתַחְתִּי הַרְבָּה. אָמְרָתִי לוֹ, מוֹרִי, אַנְיָ מִן
חֶבְרִים, וּכֵד וּכֵד רְאִיתִי בְמִדְבָּר,
וּנְבָנָתִי לְמַעֲרָה הָזָן, וּנְרָדָתִי לְבָאָן.
אָמֶר לִי, הָזָאיל וְאַתָּה מִן חֶבְרִים, כֵּה
אַתְּ הַפְּתַבְּבִים הַקְּשִׁירִים הַלְּלוּ וְתַנְּ אַתָּם
לְחֶבְרִים, אַתָּם שִׁיוֹרְדִּים הַסּוֹדוֹת שֶׁל
רוּחוֹת הַצִּדְיקִים. הַפָּה בַּי בְּאַזְטָו שְׂרָבִיטָם,
וּנְרָדָתִי. בֵּין כֵּה רְאִיתִי אַזְטָו אִישׁ. אָמֶר לִי,
רְאִיתִי דְבָר? אָמְרָתִי לוֹ, רְאִיתִי בְּתוֹךְ
וּמְתֻחָות בְּתוֹךְ הַשְׁנָה שְׁהִי בְּאַיִם בְּדָרְךָ

גו גַּנְתָּא דַעֲדָן לֹא עַלְאָ תִּפְנֵן. וַיְמָה דְשֻׁמְעָת מִנִּיחָה,
הוּא, דַקְיִמְיִ בְּגַנְתָּא בְּדִיּוֹקָנָא דְהָאִ עַלְמָא וְתַדְאָן
בְּרוֹזְחִיהָן דְצַדִּיקִיא דְעַאלְיָן תִּפְנֵן.

וְכָמָה דְגַוְפָּא אַתְּבָנִי בְּהָאִ עַלְמָא, מַקְטוּרָא
דְאַרְבָּע יִסּוּדִי, וְאַתְּצִיר בְּהָאִ עַלְמָא.
אוֹף חַבִּי רֹזְחָא, אַתְּצִיר בְּגַנְתָּא, מַקְטוּרָא דְאַרְבָּע
רוּחוֹן דַקְיִמְיָא בְּגַנְתָּא, וְהָוָא רֹזְחָא, אַתְּלַבְשָׂא
תִּפְנֵן, וּמִתְצִירָת מִנִּיחָה, בְּצִוְרָא דְדִיּוֹקָנָא דְגַוְפָּא,
דְאַתְּצִיר בְּהָאִ עַלְמָא. וְאַלְמָלָא אַיִנוֹ אַרְבָּע רֹזְחִין,
דְאַיִנוֹ אַוִירִין דְגַנְתָּא, רֹזְחָא לֹא מִתְצִירָא בְּצִוְרָא
כָּלֶל, וְלֹא אַתְּלַבְשָׂא בְּהָוָא.

אַיִנוֹ אַרְבָּע רֹזְחִין, קְטִירִין אַלְיָן בְּאַלְיָן **פְּחַדָּא**,
וְהָוָא רֹזְחָא אַתְּצִיר וְאַתְּלַבְשָׂא בְּהָוָא, **בְּגַוְנוֹנָא**
דְגַוְפָּא אַתְּצִיר **בְּקְטוּרִי**, **דְאַרְבָּע** יִסּוּדִי **עַלְמָא**.

לשון הקודש

שְׁנַתִּי כֵּד וּכֵד. אָמָר, בָּאוֹתָה דָּרְךָ
הַוְּלָבוֹת רֹחוֹת הַצְדִיקִים לְתוֹךְ הָנוּ עַדְן
לְהַבְּנָס לְשָׁם, וּמָה שְׁשַׁמְעָת מֵהֶם, הוּא
שְׁעוּמָדִים בְּנֵן בְּדִיּוֹקָן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
וּשְׁמָחִים בְּרוֹחוֹת הַצְדִיקִים שְׁנָגְנָסִים
לְשָׁם.

וּבָמָו שְׁנָוף נְבָנָה בְּעוֹלָם הַזֶּה מַקְשָׁר שֶׁל
אַרְבָּעָה יִסּוּדָות וּמִצְטָרָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, אַפָּ

וּבְגִין כֵּה, מַאֲרֵבָע רֹוחֶות בּוֹאִי הָרוּת, מַאיְנוֹן אַרְבָּע רֹוחֶין דָּגָן עָדוֹן, דָּאַתְלָבָשָׁא וְאַתְצִירָת בָּהָגִי, וְהַשְּׂתָא טֻול הָאִי קִיטָּרָא דְכַתְבָּא וַיַּיל לְאַרְחָה, וְהַבְּלִיה לְיהָ לְחַבְּרִיאָ.

אתא רַבִּי אַלְעָזָר, וְאַינְנוּ חַבְּרִיאָ, וְנִשְׁקוֹהוּ בְּרִישִׁיה, אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר, בְּרִיךְ רְחַמְנָא, דְשָׁדָךְ הַכָּא, דְוַדָּאִי דָא הוּא בְּרִיךְ רְמָלָה, וְקַוְדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָזְמִין לְפָוִמי הָאִי קְרָא. יְהָבֵל זָוֵן הָהּוּא קִיטָּרָא דְכַתְבָּא, כַּיּוֹן דְגַטְלָל לְיהָ רַבִּי אַלְעָזָר, וְפָתָח לְיהָ, נַפְקָה אַפְיוֹתָא דְאַשָּׁא, וְאַסְתָּרָה לְיהָ, חַמְאָה בֵּיהָ מֵה דְחַמָּא, וְפָרָה מִן יְדוֹיָ.

בְּכָה רַי אַלְעָזָר, וְאָמַר מָאן יְכִיל לְקִיְמָא בְּגַנְזִיאָ דְמַלְפָא, (תהלים ט"ז) ה' מֵי יְגֹור בָּאַהֲלָךְ מֵי יְשִׁפּוֹן בְּהָר קָדְשָׁה. וּבָאָה הָאִי אַזְרָחָה, וְהָהִיא

לשון הקודש

בָּאָחָר, וְאָוֹתָה רֹוח מִצְטִירָת וּמִתְלָבָשָׁת בָּרָאשָׁו. אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר, בְּרוּךְ הָרְחָמָן שְׁשָׁלָחָךְ לְכָאָן, שְׁוֹנָאִי וְהוּא בְּרוּךְ הָדָבָר, וְהַקְרֹושׁ בְּרוּךְ הוּא הַזּוֹםִין לְפִי פָסָוק וְהָ. נַתָּן לָהּם אָתוֹן צְרוּר בְּתָבִים. כַּיּוֹן שְׁגַטְלָל אָתוֹן רַבִּי אַלְעָזָר וְפָתָח אָתוֹן, יָצָא חָדָר אָשׁ וְהַקְיָפוֹ. רְאָה בּוּ מֵה שְׁרָאָה, וְפָרָח מִידָּיו.

בְּכָה רַבִּי אַלְעָזָר וְאָמַר, מַי יְכִיל לְעַמְדָה

לְדַרְבָּה, וְתַנְזֵן אָוֹתָם לְחַבְּרִים.

שְׁעַתָּא דְאַעֲרָעָנָא בָּהּ . וְמֵהַהֵּוּ יְוֹמָא הָזֶה חֶדְיִ רַבִּי אַלְעֹזֶר , וְלֹא אָמַר בְּלוּם לְחַבְרִיאָ, עַד דְהַזּוּ אַזְׂלִי , פָּגַעַ בְּחֶדְבִּירָא דְמִיאָ, קַיִמּוּ עַלְיָה , וְשַׁתּוּ מִן מִיאָ.

אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר , זְבָא הַוְּלִקְיָהּוּן דְצִדְיקִיאָ, יַעֲקֹב עַרְקָמְקָמִי אֲחֹוי , וְאַזְׂדִמּוֹן לִיהְ בִּירָא , כִּיּוֹן דְבִירָא חָמָא לִיהְ , מִיאָ אַשְׁתָמֹדָעָו לְמִאִירִיהּוּן , וְסַלְקוּן לְגַבִּיהְ , וְתַהְזֵוּ בְחֶדְיחָה , וְתַפְנוּ אַזְׂדִוּגָת לִיהְ בַת זְגִיהָ . מְשָׁה עַרְקָמְקָמִי פְרֻעהָ , וְאַזְׂדִמּוֹן לִיהְ הַהְזָא בִּירָא , וְמַיְוֹן חָמָו לִיהְ , וְאַשְׁתָמֹדָעָו לְמִאִירִיהּוּן , וְסַלְקוּן לְגַבִּיהְ , וְתַפְנוּ אַזְׂדִוּגָת לִיהְ בַת זְגִיהָ .

מַה בֵּין מְשָׁה לְיַעֲקֹב , יַעֲקֹב בְּתִיב בֵּיהָ , (בראשית כ"ט) נִיהִי בְּאֵשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רְחֵל וְגוֹ . נִיגַשׁ יַעֲקֹב וְיִגְלֶל אֶת הָאָבוֹן וְגוֹ . מְשָׁה מַה בְּתִיב בֵּיהָ , וְיִבּוֹאוּ הַרְזָעִים וְיִגְרְשּׁוּם וְיִקְםּוּ מְשָׁה וְיִוְשִׁיעָן וְגוֹ .

לשון הקידוש

אותו, הרים נודעו לאַדוֹנִים וְעַלְוָ אַלְיוֹ וְשַׁמְחוּ עָמוֹ, וּשְׁם הַזְׂדָגָה לוּ בָת וּגְנוּ. מְשָׁה בְּרָה מִלְפָנֵי פְרֻעה וְהַזְׂדָגָה לוּ אַוְתָה בָאר, וְהַרְמִים רָאוּ אַוְתָה וְנוֹדָעָו לְאַדוֹנִים וְעַלְוָ אַלְיוֹ, וּשְׁם הַזְׂדָגָה לוּ בָת וּגְנוּ.

בְגַנְגַי הַפְלָה, (תהלים ט) ה' מֵי נִגּוּר בְּאַהֲלָךְ מֵי יִשְׁכַן בְּהָר קָרְשָׁה. אֲשֶׁרִי דָרָךְ וּוְאַוְתָה שְׁעָה שְׁפָגְשָׁתִי אַוְתָה. וּמְאַוְתָה יָם הַיָּה שְׁמָה רַבִּי אַלְעֹזֶר, וְלֹא אָמַר בְּלִים לְחַבְרִים. עַד שְׁחוּ הַוְלִכִים, פָגְשׁוּ בָאר מִים אַחֲתָה. עַמְדוּ עַלְיהָ וְשַׁתּוּ מִן הַמִים.

מַה בֵּין מְשָׁה לְיַעֲקֹב ? בַּיַּעֲקֹב בְּתוֹב (בראשית כט) נִיהִי בְּאֵשֶׁר אֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רְחֵל הַצְדִיקִים. יַעֲקֹב בְּרָה מִלְפָנֵי אֱלֹהִים, וְהַזְׂדָגָה לוּ בָאר. כִּיּוֹן שְׁהָבָאָר רַאֲתָה

גּוֹדָא יְדֻעַ הָזֶה מִשָּׁה, כִּיּוֹן דְּחַמָּא מִיא דְּסָלְקִין
לְגַבִּיה, דְּתַפֵּנוּ תְּזַדְּמָנוּ לֵיה בַּת זָגִיה. וְתוֹ, דְּהָא רְוִיתָ
קְדָשָׁא, לֹא אֲתַעְדֵי מְגִיה לְעַלְמָיוֹן וּבֵיה הָזֶה יְדֻעַ,
דְּצַפּוֹרָה תְּחִנֵּי בַּת זָגִיה. אָמֵר מִשָּׁה, וְדָא יַעֲקֹב
אֲתָא לְהָבָא, וּמִיא סְלִיקָו לְגַבִּיה, אֲזַדְמָנוּ לֵיה בָּר
נְשָׁה דְּאַבְגִּישׁ לֵיה לְבִיתִיה, וַיְהִיבָּ לֵיה כָּל מַה
דְּאַצְטְּרִיךְ. אֲנָא אָוֹף הַכִּי.

אָמֵר הַהוּא בֶּן נָשָׁה, הֲכִי אֹלִיבְנָא, דִּינְתָּרוֹ כּוֹמֵר
לְפּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת הָהָה. בֵּין דְּחַמָּא
דְּפּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת לִית בָּה מִמְּשָׁוֹ. אַתְּפָרֵשׂ
מִפּוֹלְחָנָא דִילָה. קָמוּ עַמְּא וְנַדְזָהוּ. בֵּין דְּחַמָּו
בְּגַתִּיהָ, הָוּ מִתְּרַכְּן לוֹזָן, דְּהָא בְּקָדְמִיתָא אַיְנוֹ הָוּ
רַעֲאן עָגִיהָ. בֵּין דְּחַמָּא מְשָׁה בְּרוּחָה קָדְשָׁא, דַעַל
מֶלֶה דְּפּוֹכְבִים וּמִזְלוֹת הָוּ עַבְדִּי, מִיד וַיָּקָם מְשָׁה

לשון הקודש

ב

אָמַר אֹתוֹ הָאִישׁ, בְּקֶדֶם מַרְנוֹג, שִׁיתְרוֹ
הַיִּהְיֶה כְּמַר לְכֻכְבִּים וּמְזֻלּוֹת. בֵּין שְׁרָאָה
שְׁכֻכְבִּים וּמְזֻלּוֹת אֲזִין בָּהֶם מִפְשֵׁש, נִפְרֵד
מַעֲבוֹדָתָה. קַם הַעַם וַנְדַה אֹתוֹ. בֵּין
שְׁרָאוֹ אֶת בְּנוֹתֵי, הַיּוֹ מְגֻרְשִׁים אֹוֹתָם,
שְׁהָרֵי בְּהַתְּחִילָה הָן הַיּוֹ רֹועֹת צָאנָנוּ. בֵּין
שְׁרָאָה מְשַׁה בָּרוּחַ הַקָּדוֹשׁ שָׁעַל דָּבָר שֶׁל
כֻּכְבִּים וּמְזֻלּוֹת הַיּוֹ עֹשִׂים כֵּה, מִיד -

בר טוב במשה? ויבאו הרעים ויגרשו
ויקם משה ויושען וננו. בונדי שמשה
היה יודע, שבין שראה מים שעולים
אליו, שם תידמן לו בת ונו. ועוד,
שהרי רוח הקדש לא זהה מפניהם לעולמים,
ובה היה יודע שצפורה תחיה בת ונו.
 אמר משה, ונדאי יעקב בא לך ואהנים
על אליי, והודמן לו אדם שהבנינו
לביתו וננתן לו כל מה שצריך, אף אני

וַיֹּשְׁעָן וַיִּשְׁקֵךְ אֶת צָאָנָם. וְאַתְּעָבֵיד קְנָאָה לְקוֹדְשָׁא
בָּרִיךְ הוּא בְּכָלָא.

אמָר לֵיה רַבִּי אַלְעָזֶר, אֲנָתְּ לְגַבֵּן, וְלֹא יַדְעַנָּא (דף י"ד ע"א) שְׁמֶךְ. אָמָר, אֲנָא יוֹעֵז בֶּן יַעֲקֹב. אֲתָּו
חֶבְרִיא וּנְשֻׁקּוּהוּ, אָמָרוּ, וְמָה אֲנָתְּ לְגַבֵּן, וְלֹא הוּינָן
יַדְעַנָּן בָּהּ. אָזְלוּ בְּחַדָּא כָּל הַהוּא יוֹמָא לְיוֹמָא
אַחֲרָא אַזְפּוּהוּ תְּלַת מִילִין, וְאַזְילֵל לְאוֹרְחִיה.

וְתָאָמְרָנוּ אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ. (שמות ב') רַבִּי חַיָּא
אָמָר, הָא אַוְקְמוּהָ חֶבְרִיא, דְגַנְגַנְצָא
בָּהוּ רֹוחַ קָדְשָׁא, וְאָמָרוּ, וְלֹא יַדְעַו מָה אָמָרוּ. לְבָרְךָ
נְשָׁה, דְהֹתָה יִתְיַבֵּב מִדְבָּרָא, וְהֹו יוֹמִין דְלֹא אָכְלֵ
בְּשָׂרָא. יוֹמָא חַד אַתָּא דּוֹבָא לְגַטְלָא חַד אִימְרָא,
עַרְקָא אִימְרָא, וְדּוֹבָא אַבְתְּרִיה, עַד דְמָטוֹ לְגַבֵּי
הַהוּא בָּר נְשָׁה לְמִדְבָּרָא, חַמָּא אִימְרָא, וְאַתְּקִיףּ בֵּיהֶ
וּשְׁחַטְתִּיהֶן וְאָכְלֵבָשָׂרָא.

לשון הקודש

וַיִּקְםֵה מֹשֶׁה וַיֹּשְׁעַן וַיִּשְׁקֵךְ אֶת צָאָנָם, וְתָאָמְרָנוּ אִישׁ מִצְרֵי הַצִּילָנוּ. רַבִּי חַיָּא
אָמָר, הָרִי בָּאַרְוָה חֶבְרִים, שְׁנָצְנָצָה בְּתָן
רוֹחַ הַקְּדָשָׁה, וְאָמָרוּ וְלֹא יַדְעַו מָה אָמָרוּ.
לְאִישׁ שְׁחִיה יוֹשֵׁב מִדְבָּרָה, וְהָיו יָמִים
שְׁלָא אָכְלֵבָשָׂר. יוֹם אַחֲרֵבָא דָבָר לְטַל
יַעֲקֹב. בָּאוּ חֶבְרִים וּנְשֻׁקּוּהוּ. אָמָרוּ, וְמָה
אֲתָּה אַצְלָנוּ, וְאָנוּ לֹא הַיִּנוּ יוֹדָעִים אָוֹתָה?
חָלְבוּ בְּאַחֲד בְּל אָוֹתוֹ הַיּוֹם, וְלֹיּוּם אַחֲרֵלָו
אָוֹתוֹ שֶׁלְשָׁה מִילִין, וְהַלְךְ לְדַרְפָּא.

דָבָר אחר (שמות א') וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח וַיֹּאמֶר, (שיר השירים א') שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה וְנוֹ', שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה, דָא בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל, דָהִיא שְׁחוֹרָה מִן גָּלוֹתָא, וְנָאָה, דָהִיא נָאָה בָּאוּרִיתָא, וּבְפְקוּדִין, וּבְעֻזְבָּדִין דְּכְשָׁרוֹן. בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם, דָעַל דָא, וְפָאִין לִירְתָּאָה יְרוּשָׁלָם דְּלָעִילָא. כְּאַחֲלִי קָדָר, אָף עַל גַּב דָהִיא קֹדֶרֶת בְּגָלוֹתָא, בְּעֻזְבָּדִין הִיא בִּירְיעוֹת שְׁלָמָה, בִּירְיעוֹת, דְּמַלְכָא דְּשַׁלְמָא כֹּלָא דִילִיה.

רַבִּי חִיא רַبָּא, הָזָה אֹזֵל לְגַבֵּי מִאִרְיָהוּן דְּמַתְגִּיטָא, לְמַיְלָתִ מַנִּיחָה. אֹזֵל לְגַבֵּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְחַמְאָה פְּרָגּוֹד חָד, דָהִיא פְּסִיק בְּבִיתָא. תָּוֹהֶה רַבִּי חִיא, אָמֶר, אָשָׁם מֶלֶה מְפֻמִּיה מְהֻכָּא.

לשון הקודש

דבר אחר וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – בְּמַעַשִּׁים הִיא בִּירְיעוֹת שְׁלָמָה, בִּירְיעוֹת רַבִּי יְהוֹדָה פָּתַח וַיֹּאמֶר, (שיר א') שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה וְנוֹ'. שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאָה – זוּ בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל שְׁהִיא שְׁחוֹרָה מִן הָגָלוֹת. וְנָאָה – שְׁהִיא נָאָה בִּתּוֹרָה וּמְצֹוֹת וּמַעֲשִׁים בְּשָׂרִים. בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם – שָׁעַל וְהַכָּאים לְרַשְׁת אֹת יְרוּשָׁלָם שֶׁל מַעַלָּה. בָּאוּרִי קָדָר – אָף עַל גַּב שְׁהִיא קֹדֶרֶת בָּגָלוֹת,

שְׁמַע דָּהֹה אָמֵר, (שיר השירים ח') בָּרָח דָּזִי וְדָמָה לְךָ
לְצַבִּי אוֹ לְעוֹפֶר הָאַיִלִים. כֹּל בְּפִוְפָא
דְּכַסְיָפוֹ יִשְׂרָאֵל (מקמיה) מִקְוָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, דָּאָמֵר
רַבִּי שְׁמַעַן, תָּאוֹתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שִׁיחִיה הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הַזָּא לֹא הַזְּלָקָ וְלֹא מִתְרַחְקָ, אֲלֹא בָּוֶרֶת כְּצַבִּי
אוֹ בְּעוֹפֶר הָאַיִלִים.

מַאי טָעֵמָא. אמר רבי שמעון, אין חיה בעולם עוזשה במו הצבוי או בעופר האילים, בזמן שהוא בורח הולך מעט מעת, ומחזיר את ראשו למקום שיצא ממנה, ולעולם תמיד הוא מחזיר את ראשו לאחוריו. כך אמרו ישראל, רבונו של עולם, אם אנו גורמים שתסתלק מבינינו, יהי רצון, שתברח במו הצבוי או במו עופר האילים, שהוא בורח ומחזיר את ראשו למקום שהניח,

לשון הקודש

שֶׁמְעַל שָׂהִיה אֹמֵר, בְּרֵחַ דָּוִרִי וְדָמָה לְקַלְבִּי אֹו לְעַפְרַת הַאֲלִילִים. כל הכהנופ שוכנים יישרָאֵל (מלפני) מהקדוש ברוך הוא, והוא שאמֵר רבי שְׁמֻעוֹן, תאזרם של יישרָאֵל שִׁיחַה הקדוש ברוך הוא לא הולך ולא מתרחק, אלא בורח בכְּבִי או בעפר האלילים.